

d) funkcjonariuszom państwowym nie więcej aniżeli 10 lat z czasu zasadniczo niepoliczalnej służby państwowej, samorządowej lub pracy zawodowej w Państwie Polskiem, względnie z czasu służby państwowej, samorządowej lub pracy zawodowej w państwie obcym, jeżeli okresy tej służby, czy też pracy nie zostały zaliczone do dodatku za wysługę lat, dodatku starszeństwa, dodatku za trzechlecia, na podstawie ustaw, wymienionych w art. 97 ust. 1."

60) W art. 101 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) pełnili ustawowo niepoliczalną do wysługi emerytalnej służbę państwową lub samorządową, lub oddawali się pracy zawodowej, zaliczonej na zasadzie obowiązujących przepisów do wysługi lat, — dolicza się do wysługi emerytalnej za każdy kalendarzowy rok służby w wojsku polskiem, zaliczalny do emerytury, rok służby względnie pracy zawodowej, zaliczonej do wysługi lat, przyczem, o ile okres służby względnie pracy zawodowej jest krótszy, aniżeli okres służby w wojsku polskiem, zalicza się cały okres zakwalifikowanej służby względnie pracy zawodowej.”

61) W art. 101 skreśla się ust. 2 i dodaje się nowe ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może ponadto doliczyć do wysługi emerytalnej okres zakwalifikowanej służby względnie pracy zawodowej w stosunku korzystniejszym lub nawet w całości, co najwyżej jednak w ilości 20 lat.

Do zawodowych wojskowych ma również analogiczne zastosowanie art. 98 niniejszej ustawy.”

62) W art. 102 w ustępie, oznaczonym literą a), tudzież w art. 103 skreśla się literę „i”, łączącą wyrazy: „Niemcech” oraz „Austro-Węgrach”, a wstawia się w jej miejsce słowa: „przed dniem 27 grudnia 1918 r.” z przecinkiem, przyczem słowo „Węgrach” zmienia się na „Węgrzech”.

63) W art. 105 w ust. 1) skreśla się słowa: „przed dniem 1 listopada 1918 r.”.

Art. 2. Emeryci (wdowy, sieroty), którym zostało przyznane uposażenie emerytalne (pensja wdowa, sieroca) przed wejściem w życie niniejszej ustawy z doliczeniem lat służby samorządowej i pracy zawodowej, na mocy art. 44 ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466), art. 49 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem wojskowych i ich rodzin z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 616), oraz art. 97 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6, poz. 46) w dotychczasowym brzmieniu, w wymiarze wyższym, niżby to wynikało z niniejszej ustawy, mają prawo do otrzymywania zaopatrzenia emerytalnego od dnia 1 października 1931 r. z doliczeniem tylko takiej ilości lat służby samorządowej i pracy zawodowej, która zgodnie z art. 1 niniejszej ustawy podlega doliczeniu na podstawie nowego brzmienia ustępu pierwszego art. 97 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, przyczem postanowienie ust. 2 tegoż art. 97 ma do tych osób analogiczne zastosowanie.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Zarazem upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6, poz. 46) z uwzględnieniem zmian tekstów, wprowadzonych późniejszymi ustawowymi przepisami i niniejszą ustawą.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *w z. Bronisław Pieracki*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

171.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 18 marca 1931 r.

o opłacie od kart do gry.

Art. 1. (1) Opłacie podlegają karty do gry, wyrobione w kraju oraz sprowadzone z zagranicy i z W. M. Gdańska.

(2) Zwolnione od opłaty — pod warunkami, które określi Minister Skarbu w drodze rozporządzenia, — są karty do gry, wywożone zagranicę lub do W. M. Gdańska.

(3) Minister Skarbu określa, jakie przedmioty uważać należy za karty do gry w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 2. Opłata wynosi od kart, sporządzonych

1) z kartonu papierowego:

a) od talji do 36 kart zł 1,30,

b) od talji ponad 36 kart zł 2,—;

2) z innych materiałów (płótna, jedwabiu, masy celuloidowej lub aluminowej, cellonu i t. p.) od talji zł 10,—.

Art. 3. (1) Opłatę od kart do gry, wyrobionych w kraju, wytwórca obowiązany jest uiszczyć gotówką przy wypuszczeniu ich do wolnego obrotu.

(2) Uiszczenie opłaty może być odroczone pod warunkami, ustalonymi przez Ministra Skarbu.

(3) Od kart do gry, przywiezionych z zagranicy, uiszcza się opłatę wraz z cłem, a od kart, sprowadzonych z obszaru W. M. Gdańska, — w chwili zgłoszenia w urzędzie odbiorczym w trybie, przepisany dla postępowania przekazowego.

Art. 4. (1) Dowodem uiszczenia opłaty lub jej odroczenia jest stempel urzędowy oraz banderola,

w które każda talja kart do gry winna być zaopatrzona.

(2) Należność, przypadająca z tytułu opłaty od kart do gry, ulega zaspokojeniu z kart z pierwszeństwem przed wszystkimi innymi przywilejami i obciążeniami i może być wyegzekwowana bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich.

Art. 5. Władza skarbowa może zezwolić na zwrot opłaty uiszczonej lub umorzenie odroczonej, jeżeli ostemplowane i obanderolowane już karty do gry stały się niezdatne do użytku skutkiem wypadku, zaszłego w wytwórni, a wytwórca w ciągu 48 godzin po wypadku zgłosił o tem władzy skarbowej.

Art. 6. (1) Do wyrobu i sprzedaży kart do gry potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej.

(2) Sprzedaż kart do gry w handlu obnośnym, jak również i wszelka sprzedaż kart, niezaopatrzonych w stempel, luźnych, nieopakowanych i używanych jest wzbroniona.

(3) Zabrania się nabywania kart do gry nieobanderolowanych, używanych, oraz niezaopatrzonych w stempel, jak również używania do gry kart, niezaopatrzonych w stempel.

Art. 7. Wyrób, sprzedaż i wywóz kart do gry podlega kontroli władz skarbowych. Organy tych władz mają prawo w restauracjach, kawiarniach i innych lokalach publicznych, jak niemniej w lokalach stowarzyszeń, w których uprawia się grę w karty, sprawdzać, czy do gry używane są karty ostemplowane.

Art. 8. Minister Skarbu wyda w drodze rozporządzenia szczegółowe przepisy o sposobie poboru opłaty (art. 3), o ostemplowaniu i banderolowaniu (art. 4), o warunkach, pod jakimi władza skarbowa może zezwolić na wyrób i sprzedaż (art. 6), oraz o kontroli (art. 7).

Art. 9. Naruszenia postanowień niniejszej ustawy oraz rozporządzeń, na jej podstawie wydanych, ulegają ukaraniu stosownie do postanowień ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

Art. 10. (1) Karty do gry nie mogą być opodatkowane na rzecz związków komunalnych ani w postaci podatków samoistnych, ani w postaci dodatków do podatku.

(2) Do opłaty od kart do gry wraz z dodatkiem na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża stosuje się przedostatni ustęp art. 5 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550).

(3) Ustawa z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% -owego dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82) nie ma zastosowania do opłat od kart do gry.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 12. (1) Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem tym traci moc obowiązującą przepisy o opłacie od kart do gry z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1924 r. o opłacie od kart do gry na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 561) z tą zmianą, że specjalna opłata na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża wynosi przy kartach, sporządzonych z kartonu papierowego:

od talji, zawierającej do 36 kart, zł 0,40,

od talji, zawierającej więcej niż 36 kart, zł 0,60, a od talji kart, wyrabianych z innych materiałów, niż kartonu papierowego, zł 5,—.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Bronisław Pieracki*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

172.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 20 marca 1931 r.

o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich.

Art. 1. (1) Gminom wiejskim przysługuje prawo pobierania samoistnego podatku wyrównawczego od płatników państwowych podatków — od gruntów, przemysłu i handlu oraz budynków. Podatkowi temu podlegają także grunty państwowe, fundacyjne, instytucyj o charakterze opieki społecznej oraz grunty duchowne i klasztorne (z zastrzeżeniem odnośnie do Kościoła Katolickiego art. XV Konkordatu) w tych województwach, w których grunty te są wolne od państwowego podatku gruntowego (art. 6).

(2) W województwach: krakowskiem, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim gminami wiejskimi w rozumieniu niniejszej ustawy są gminy, rządzące się ustawą z dnia 12 sierpnia 1866 r. (Dz. u. kr. Nr. 9).

Art. 2. (1) Ogólna suma tego podatku nie może przewyższać deficytu, wynikającego z zestawienia dochodów i wydatków zwyczajnych gminy pomimo wykorzystania w pełni wszystkich źródeł dochodowych, przewidzianych w ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), ani nie może być wyższa od sumy złotych, równej ilości ha